

عنوان مقاله:

سنجش عوامل موثر در تاب آوری اجتماعی در برابر ویروس کرونا (مطالعه موردی: نواحی پنج گانه شهر ایزه)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره 10، شماره 35 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی شمعی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران

امید سعیدی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران

معصومه رضوی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

همه گیری ویروس کرونا موجب شده است تا ارزشمندی دو نعمت حیاتی اما مغفول امنیت و سلامت بار دیگر توجهات را به سوی خود جلب کنند. از یک سو، "بیماری" سلامت را تهدید کرده است و از سوی دیگر "همه گیری" موجب به خطر افتادن احساس امنیت عمومی و افزایش ترس شده است پس از شروع کرونا مراکز آموزشی، اداری، و شغل های آزاد که در آن ها تجمع زیاد بود تعطیل اعلام شد و مردم نسبت به این موضوع واکنش های متفاوتی را نشان دادند که بعضا مشخص می شد مردم ما نیاز به تاب آوری در این زمینه را دارند بنابراین پژوهش حاضر به دنبال سنجش نقش عوامل موثر بر تاب آوری اجتماعی نواحی پنج گانه شهر ایزه و بررسی تفاوت های فضایی تاب آوری اجتماعی بین این نواحی است. یکی از ابعاد تاب آوری بعد اجتماعی است که از تفاوت اجتماعی در بین جوامع به دست می آید؛ به عبارتی ظرفیت گروه های اجتماعی و جوامع در بازیابی یافت بازگشت به حالت اولیه (از بلایا یا دادن پاسخ مثبت به آن هاست. پژوهش حاضر از نظر ماهیت، کاربردی- توسعه ای و از لحاظ روش مطالعه، توصیفی - تحلیلی است. جامعه آماری پژوهش ۵۰ نفر از خبرگان حوزه های مختلف بهداشت و درمان، روان شناس، جامعه شناس و برنامه ریزی شهری بودند. روش جمع آوری داده ها کتابخانه ای و روش میدانی بود همچنین روش آنالیز آن کمی بوده که از روش مارکوس استفاده شده است. نتایج نشان می دهد هر یک از عوامل سیزده گانه پژوهش در نواحی پنجگانه شهر ایزه با هم متفاوت هستند و تاب آوری اجتماعی نواحی شهر ایزه در برابر کرونا با هم متفاوت است به طوری که نواحی غربی، مرکزی، نورآباد، شرقی و شمالی به ترتیب در رتبه های اول تا پنجم هستند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری اجتماعی، کرونا، مارکوس، ایزه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679061>

